

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**



**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні проблеми ветеринарної медицини

22-23 квітня 2025 року

Біла Церква
2025

УДК 001.895:338.43:378-053.6:636.09(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шуст О.А., д-р. екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р. екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с.-г. наук.

Царенко Т.М., канд. вет. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Козій Н.В., канд. вет. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 22-23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 282 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

графіку введення. Схема підбору дози включала п'ять етапів: початкова доза – 0,25 МО/кг, поступове збільшення до стабільного рівня, підтримка, поступове зниження та повне скасування інсуліну за досягнення ремісії. Увесь процес супроводжувався ретельним клінічним моніторингом рівня глюкози.

У комплексі з інсулінотерапією проводились додаткові заходи для підтримки гомеостазу організму. Для боротьби з дегідратацією використовувався розчин “Рінгера-Локка”, який вводили двічі на добу протягом тижня. Це сприяло відновленню водно-електролітного балансу. Для контролю артеріального тиску застосовували “Доксазозин” (у самців) та “Амлодипін” (у самок), що дозволяло уникнути ускладнень з боку серцево-судинної системи. У разі блювоти найвищу ефективність продемонстрував препарат “Серенія” (маропітант), що допомагав контролювати симптоматику та покращити самопочуття тварин. Для зниження стресу та больових відчуттів у хворих котів застосовувався “Бутомідор” – препарат із групи опіоїдів на основі буторфанолу.

Тридцятиденний курс лікування у більшості випадків завершився досягненням ремісії. Рівень глюкози у тварин знизився в середньому до $5,24 \pm 1,55$ ммоль/л, що є підтвердженням високої ефективності застосованої терапевтичної схеми. Загальний стан тварин значно покращився: артеріальний тиск стабілізувався, а шерсть набула блиску та здорового вигляду. Однак слід зазначити, що у двох важких випадках з розвитком кетоацидозної коми, врятувати тварин не вдалося, що підкреслює необхідність своєчасної діагностики та лікування.

Таким чином, цукровий діабет у котів потребує не лише індивідуального підходу до підбору інсуліну, а й системного контролю за загальним станом тварини. Комплексна терапія, що включає інсулінотерапію, корекцію гідратації, контроль тиску, протиблювотну та знеболювальну підтримку, дозволяє досягти високих результатів і забезпечити тривалу стабілізацію стану пацієнта.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bloom CA, Rand JS. Diabetes and the kidney in human and veterinary medicine. *Vet Clin North Am Small Anim Pract.* 2013;43(2):351–365. doi: 10.1016/j.cvsm.2012.11.002.
2. Murphy K, Hibbert A. The flat cat: 2:the emergency database and management of common metabolic abnormalities. *J Feline Med Surg.* 2013;15(3):189–199. doi: 10.1177/1098612X13477539.
3. Морозенко, Д.В. Хронічна ниркова недостатність домашніх котів (патогенез, клініка і лікування): автореф. дис. ... на здобуття наукового ступеня канд. вет. наук: спец. 16.00.01 “Діагностика і терапія тварин”. Біла Церква, 2007. 24 с.
4. Niessen SJ. Glucagon: are we missing a life-saving trick? *J Vet Emerg Crit Care (San Antonio)* 2012;22(5):523–525. doi: 10.1111/j.1476-4431.2012.00809.x.
5. Cryer PE. Mini-review: glucagon in the pathogenesis of hypoglycemia and hyperglycemia in diabetes. *Endocrinology.* 2012;153(3):1039–1048. doi: 10.1210/en.2011-1499.

УДК: 619:616.36-002.3-085

ГАВРИЛЕНКО О.О., здобувач вищої освіти
Науковий керівник – **ТИШКІВСЬКИЙ М.Я.**, канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ ТЕРАПІЇ СОБАК ЗА ГЕПАТОДИСТРОФІЇ

Печінка є ключовим органом, що забезпечує підтримання гомеостазу в організмі, виконуючи понад пів тисячі різноманітних метаболічних процесів. Вона бере активну участь у білковому, вуглеводному та жировому обміні, регулює рівень макро- і мікроелементів, метаболізм вітамінів, а також виконує функції, пов'язані з утворенням і виведенням жовчі. Завдяки цьому печінка однією з перших реагує на негативні зміни

як внутрішнього, так і зовнішнього середовища, часто залучаючись до патологічних процесів при різних інфекційних, паразитарних та незаразних захворюваннях [1].

До основних чинників, що сприяють розвитку патологій печінки, належать незбалансоване чи неясне харчування, нестача в раціоні важливих вітамінів та незамінних амінокислот, а також використання фармакологічних засобів, які можуть мати гепатотоксичний ефект [1–4]. Особливістю цього органа є його висока здатність до регенерації, проте це також ускладнює своєчасну діагностику, оскільки клінічна симптоматика, як правило, проявляється вже на пізніх етапах, коли функціональні резерви печінки вичерпані й можливість її відновлення істотно зменшується [5].

Ключові слова: собаки різних вікових груп і порід, печінка, гепатодистрофія.

Мета роботи – оцінка ефективності лікування жирової гепатодистрофії у собак за допомогою комбінованої терапії.

Матеріалом для проведення дослідження були 40 собак, що хворіли на жирову гепатодистрофію. Тварини були розподілені на дві групи: основну групу (20 собак) лікували комбінованою терапією, що включала гепатопротектори та спеціалізовану дієту; контрольну групу (20 собак) лікували тільки дієтою. Вивчення клінічних, біохімічних показників та ультразвукових змін проводилося до та після лікування.

Результати дослідження. Для лікування собак за жирової гепатодистрофії застосовували комбіновану терапію, що включає гепатопротектори (“Орнітил Плюс” і “Гепатіале Форте”) та спеціалізовану дієту. За результатами дослідження, вивчено клінічний стан тварин, зміни біохімічних показників та ультразвукові зміни в печінці після лікування.

У собак основної групи спостерігалось значне покращення стану після 3–7 днів лікування. У 91 % собак спостерігали покращення апетиту, загальної активності та нормалізацію поведінки. У контрольній групі тільки 50 % собак показали позитивну динаміку. Крім того, зменшення блювання та діареї було виявлено у 83 % собак основної групи проти 33 % у контрольній.

Зміни в біохімічних показниках крові продемонстрували значне покращення в основній групі. Рівень аланінамінотрансферази (АЛАТ) знизився на 55%, аспаратамінотрансферази (АсАТ) на 60 %, а загального білірубину на 45 %. В контрольній групі зниження цих показників було менш вираженим: відповідно 25 %, 30 % та 15 %.

Отже, результати дослідження показують високу ефективність комбінованої терапії для лікування жирової гепатодистрофії у собак. У основній групі собак спостерігалось швидке поліпшення клінічних симптомів, нормалізація біохімічних показників та зменшення патологічних змін у печінці. Це підтверджує необхідність використання комплексного підходу для лікування цієї хвороби, що включає гепатопротектори та спеціалізовану дієту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Johnston, A. N., Evans, M. A., Slovak, J. E., & Lidbury, J. A. (2025). Plasma amino acid profiles of dogs with the hepatocutaneous syndrome and other chronic liver diseases. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 39(2), 341–350. <https://doi.org/10.1111/jvim.16819>.
2. Batchelor, D. J. (2025). Update on the treatment of canine liver disease. *In Practice*, 47(2), 49–61. <https://doi.org/10.1002/inpr.502>.
3. Ricci, A., Silvestri, S., Benazzi, C., & Castagnetti, C. (2025). Electroencephalographic Features of Presumed Hepatic Encephalopathy in a Pediatric Dog with a Portosystemic Shunt-A Case Report. *Life*, 15(1), 107. <https://doi.org/10.3390/life15010107>.
4. Pannu, M. S., & Kumar, P. (2020). Treatment of canine hepatic disorder with silymarin. ResearchGate. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/287860198_Treatment_of_canine_hepatic_disorder_with_silymarin.
5. Dear, J. D., Sargent, K. M., & Lidbury, J. A. (2023). Treatment and outcomes of dogs with hepatocutaneous syndrome or hepatocutaneous-associated hepatopathy. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 37(1), 174–183. <https://doi.org/10.1111/jvim.16323>.